

 BB en de Wolf

 Brigitte Bardot en de Wolf
van Walsoorden

Paul van der Velde

Rond de millenniumwisseling sloop een wolf door het Zeeuws-Vlaamse land. Waarom zorgde hij voor zo'n grote opwindning? Waarom bewapenden mannen zich en trokken zij er 's nachts met rieken en buksen op uit om op de snoodaard - moordenaar van onschuldige lammetjes - om te leggen? Ook de media openden de jacht. Het videofilmje van een mevrouw uit Walsoorden (vandaar de Wolf van) kreeg bijna een Zapruderachtig aura. Het was echt. Er liep een wolf rond. Deuren dicht en radio aan. Wacht op mededelingen van de overheid.

Dat eenzijdige beeld van de bloeddorstige wolf werd tijdens geschiedenislessen over de klassieke oudheid enigszins bijgesteld. Nu was de wolvin opeens de voedster van de vondelingen Romulus en Remus. Het was haar superieure opvoeding die hen in staat stelde Rome te stichten. Dat was nog eens andere koek. In de biologielessen werd het bloeddorstige karakter van de wolf al helemaal ontmythologiseerd. Hij blijft het liefst zo ver mogelijk uit de buurt van een levensgevaarlijk 'ondier' dat mens heet. De wolf is dus ook nooit een bedreiging

De Wolf van Walsoorden legde die eeuwenlange vervreemding tussen mens en natuur genadeloos bloot. Het beest had het gewaagd onschuldige dieren aan te vallen! De verontwaardigde eigenaar vergat erbij te zeggen dat niet lang daarna al zijn lammeren op een mechanische manier in abattoirs de dood zouden vinden. Die uit de hand gelopen massaliteit van de beestenfokkerij zorgt er ook voor dat niet alleen besmettelijke ziektes zoveel slachtoffers kunnen eisen maar ook de voorkoming van die ziektes. De huidige mond- en klauwzeer epidemie zou dan ook aangegrepen moeten worden om ons omgaan met

De hype zette mij aan het denken over hoe een wolf dergelijke reacties kon losmaken. Uiteraard stamde mijn eerste kennismaking met de wolf uit het sprookje Roodkapje en de boze Wolf. Dat hij het omaatje had opgevreten was nog tot daar aan toe maar hij moest wel met zijn poten van het onschuldige Roodkapje afblijven! Daar waren we het op het speelplein van de kleuterschool roerend over eens. Op de lagere school leerden we gezegdes als 'een wolf in schaapsvacht' en 'de mens is de mens een wolf', die niet bepaald een grote sympathie voor het beest uitdrukten.

voor de mens geweest, alleen voor de door hem gekooide beesten, zoals schapen en kippen.

Dat voor mij nieuwe beeld van de wolf werd later alleen maar versterkt door documentaires waaruit zijn fenomenale gezichtvermogen naar voren kwam en in een film als *Dancing with Wolves*. De hoofdpersoon uit die film kreeg waardering voor de wolven door zelf in de natuur op te gaan. Juist dat respect voor de natuur heeft de afgelopen eeuwen zwaar onder het rationele gedrag van de mens geleden.

de natuur ingrijpend te herzien.

De Wolf van Walsoorden kan zo gezien worden als het symbool voor de reïntegratie van de mens in de natuur. Brigitte Bardot, die zelf dicht bij de natuur staat, heeft dat allang intuïtief begrepen. Het is daarom niet verwonderlijk dat Bardot zich al jaren inzet voor de bescherming en acceptatie van de wolf. Wie zou dat een monsterverbond willen noemen? De uitdrukking de mens is de mens een wolf krijgt op die manier de positieve lading die zij verdient.